

til en Forøgelse af Makulaturbunken. Naar vi ville tale frimodigt og aabent, da kan Ingen af os være i Tvivl om, at det Folkething, der for to Maanedes siden skilte sig ved Finantsloven paa en saadan Maade, som vi Alle erindre, nu skulde vedtage den samme Finantslov. Altsaa, mine Herrer, jeg tror, at det for Enhver af Dem kun kan lyde som den frimodige og aabne Sandhed, naar jeg udtaler: Der er Ingen af os, som kan have nogenformhelt Ræske om, at et af Regjeringen fremlagt Finantslovsforslag for indværende Aar vilde blive vedtaget, og naar vi nu have en anden saa vigtig foreliggende Sag, der kan bringe os ud af det, som de Herrer selv kalde en utaalelig Tilstand, og ind i en mere normal, nemlig Finantslovsforslaget for næste Aar, der vil gjøre Krav paa Thingets fulde Tid, hvis vi skulde have Haab om at faae den færdig inden Finantsaarets Udgang, saa kan jeg ikke se, at den Forhandling, der for Diebliffet føres, har Sandhed til Udgangspunkt.

Suel: Den høitærede Conseilspræsident søgte at undskylde sin Kollega Indenrigsministerens pludselige Vorigang ved den Bemærkning, at det ikke var en Ministers Pligt at svare paa ethvert Spørgsmaal, som blev fremsat under Finantslovens første Behandling. Skjøndt jeg i Reglen ikke har den Ære at være enig med den høitærede Conseilspræsident ved Besvarelsen af konstitutionelle Spørgsmaal, skal jeg dog give den høitærede Conseilspræsident Ret i den Bemærkning, at der kan gives Spørgsmaal, paa hvilke en Minister godt kan undlade at svare ved saadanne Leiligheder, men naar det er et Spørgsmaal af saa indgribende Natur som det foreliggende, og som utvivlsomt har havt saa stor finantsiel Betydning for Landet, som dette har, forekommer det mig, at den, der lider mest under, at Besvarelsen ikke finder Sted, og navnlig ogsaa i Diebliffet, er ikke Forespørgeren, men den Minister, der, istedetfor strax at svare, gaar sin Vej. Den høitærede Indenrigsminister maa utvivlsomt have havt aldeles paatrængende nødvendige Grunde til saa pludselig at forlade Salen, thi ellers kan jeg ikke tro, at han vilde have udsat sig for, at man vilde have den Mening, at han ikke turde eller kunde besvare det Spørgsmaal, saa meget mere som vi jo have i Erindring fra forrige Samling, at den Dag, da det ærede fraværende Medlem for Sorø (Alberti) skulde have en lignende Forespørgsel frem som den, der idag blev rettet fra min ærede Sidemand tilvendsire (Holstein), var ogsaa den høitærede Indenrigsminister forhindret. Da nu det høitærede Ministerium synes at være enstemmig af den Anskuelse ikke at ville svare paa disse Spørgsmaal under Finantslovens 1ste Behandling, der jo desuden nu truer med at gaa tilende, har jeg tilladt mig til den høitærede Formand at indlevere en Forespørgsel, der direkte gaar ud paa at opfordre

Ministeren til at sige, med hvilken Hjemmel han har udstedt Forbud mod Indførsel af Kvæg fra Sverige, tilligemed et Spørgsmaal om, naar han agter at ophæve dette Forbud. Jeg tillader mig derfor at henstille til det ærede Thing, at det ikke vil negte mig sit Samtykke til at stille denne Forespørgsel, og jeg benytter tillige Leiligheden til at anmode den høitærede Formand om ikke at lade denne Forespørgsel ligge til henimod Slutningen af Samlingen, saaledes som Forespørgsleres Skjæbne i Reglen er og vel ogsaa maa være, men at der maa blive taget Hensyn til, at dette Spørgsmaal er et af de vigtigste med Hensyn til Landets økonomiske Belfærd. Jeg vil bede betænkt, at det er dette skjæbnevangre Forbud mod Indførsel af Kvæg fra Sverige — efter min Mening uløshjemlet — der har gjort, at vi paa Kvægomraadet ere komne til at sidde, som jeg frygter for, at vi i andre og større Retninger oftere ville komme til at sidde, saalænge det nuværende Ministerium fører Regimentet: mellem Hammer og Ambolt.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) har begjæret Ordet for 3die Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

Nimestad: Medens jeg finder det meget rimeligt og bespiet fra den høitærede Indenrigsministers Side, at han ikke vilde indlade sig nærmere paa den Interpellation, som blev stillet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), da det Anliggende, som det ærede Medlem bragte paa Bane, jo kan ventes at ville komme for i den nærmeste Tid (Holstein: Nei, slet ikke), ja det er for saa vidt rigtig, hvad det ærede Medlem siger, som Noget af det, han i den Henseende bragte frem, ikke er udtrykkeligt og med ekspresse Ord omtalt i Interpellationen, medens derimod en hel Del af det Øvrige, det ærede Medlem sagde, er Gjenstand for denne Interpellation (Holstein: Nei!). Sa saa maa det ærede Medlem ikke vide, hvad han selv har sagt. Medens jeg altsaa finder, at det, som det ærede Medlem særlig fremdrog, og som ligger udenfor Interpellationen, meget naturlig vil kunne finde sin Afgjørelse i Forbindelse med denne, kan jeg ikke negte, at det undrer mig noget, at den høitærede Conseilspræsident og Finantsminister afviste at svare under Finantslovens 1ste Behandling paa det Spørgsmaal, som blev rettet til ham om, hvorfor han ikke paany forelagde Finantsloven for indværende Finantsaar. Det forekommer mig nemlig baade, at det ikke stod i nogen unaturlig Forbindelse med den foreliggende Sags Behandling, og yderligere, at det vilde have været saa overmaade meget lettere og hurtigere at svare paa Realiteten af dette Spørgsmaal end at godtgjøre,